

TEZĂUR LITURGIC

4 MARTIE

FILUMEN ROUMNIS

**SLUJBA
SOBORULUI
SF.CUVIOȘI-MUCENICI
UCIȘI DE PERȘI
DE LA
MĂNĂSTIREA
SF.GHERASIM DE LA IORDAN**

ATENA, 2020

Ἀκολουθία

ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΙΟΡΔΑΝΙΤΩΝ

Ποίημα Ἑμμ. Ρούμπη (ἀρχ. Φιλουμένου)

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψάλλομεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πατέρες ἐν Λαύρα τοῦ σεπτοῦ Γερασίου ἤχθησαν, ἐκ πάσης χώρας συνδούμενοι ἀγάπη Πνεύματος· δόξης ἐπικήρου οἱ καταφρόνησαντες καὶ συναπεκδυσάμενοι ἄνθρωπον τὸν παλαιόν, ὁμοῦ ἐνεδύθησαν τὴν ἄφθαρτον μαρτυρίου στολὴν ἀχειρότευκτον.

Χριστοῦ πυρπολούμενοι ψυχαῖς πόθῳ οἱ πολυάθλοι τὰς ἡδονὰς κατεφρόνησαν, ὄντως ὑπέρτεροι πάσης προσπαθείας καὶ φθαρτῶν γενόμενοι· διὸ ἐν οὐρανοῖς τὸ πολίτευμα αὐτῶν εὐρίσκεται καὶ ζωῆς τοῦ ξύλου σύμφυτοι γεγονότες, Χριστὸν ἱκετεύουσι.

Στρατὸς θεσύλλεκτος ἡμῖν συνεκλάμπει σήμερον καὶ καταυγάζει τὰ πέρατα ἀκτίσι χάριτος, οἱ ἀναιρεθέντες ὑπ' ἀνόμων ἄλλοτε καὶ ἄφθαρτα βραβεῖα μιᾷ ῥοπῇ οἱ ἀπολάβοντες· τὸν Χριστὸν οὖν ἱκετεύουσιν δοῦναι πᾶσι ἔλεος καὶ λύτρωσιν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κοσμικῆς ἐκ συγκύσεως ἐξεφύγετε τήλιστα καὶ τὴν ἡσυχίαν σφοδρῶς ἠράσθητε· διὸ ἐρήμου οἰκήτορες συμφώνως γεγόνατε καὶ τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ ταῖς καρδίαις ἐτρώθητε, Ὅσιόαθλοι, καὶ Μαρτύρων ζηλώσαντες τοὺς ἄθλους ἠξιώθητε καὶ τέλους τοῦ μακαρίου τυχεῖν αὐτῶν.

Περσικὴν ἱταμότητα εὐθαρσῶς ἀπηλέγξατε τῷ πικρῷ θανάτῳ ὑμῶν, μακάριοι, καὶ ὥσπερ ἔλλογα θύματα Χριστῷ προσηνέχθητε εὐωδίαν ἀρετῶν καὶ θυμίαμα χάριτος ἀποπνέοντα· διὸ πάντες τοὺς πίστει προσιόντας τοῖς σεπτοῖς ὑμῶν λειψάνοις ῥῶσιν τ' ὑγείαν παρέχετε.

Πολιτείαν ἰσαγγελον καὶ ζωὴν τῆς ἀσκήσεως μαρτυρίου τρίβον οἱ μεταλλάξαντες καὶ ἀπηνεῖα τοῦ δράκοντος φρικτῶς θανατούμενοι καὶ ὀδύνας τὰς φρικτὰς ὑποστάντες τῆς ἄνωθεν ἠξιώθητε βασιλείας, τρισόλβιοι Πατέρες, ἔνθα ἅμα Γερασίμῳ τῷ θεοφόρῳ συχαίρετε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιοι Πατέρες, ἡγησάμενοι σκύβαλα τὰ τερπινὰ, πρὸς τὴν Λαύραν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου προσήλθετε ἐν ἀσκήσει, προσευχῇ καὶ νηστείᾳ τὸν βίον διάγοντες καὶ τηροῦντες τὰ ὑπεσχήμενα· ὥς δῶρον δ' εὐγνωμον διὰ τὸν ἀρράβωνα τοῦ ἁγίου Σχήματος, προσηγάγετε ὑμῶν τὰ αἵματα· καὶ νῦν θεώμενοι τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, ἱκετεύετε ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Τίς μὴ μακαρίσει Σε...

Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ Αναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα(Κεφ.ΜΓ'9-14)

Τὰδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν
ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς
ἀναγγελεῖ ταῦτα; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει
ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ
δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ
παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε
καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο
ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ
οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ
ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος.
Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ'
ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου
ἐξαιρούμενος· ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω
λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος
τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται
αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ

ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσι
(Κεφ.Ε' 15 ΣΤ' 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσιν τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς

παράφρονας. Πορεύονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν ΛΙΘΝ. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ μάνδρα τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλε ὁ φωστήρ ὁ παμφαῆς Γεράσιμος ὁ τρισμέγιστος, ὁ τῶν λεόντων τροφεὺς καὶ τῶν ἐν πνεύματι λεοντίῳ ὁδηγός· ἀγάλλου καὶ χόρευε πορφύραν ἐνδεδυμένη, τὴν βαφεῖσαν τοῖς αἵμασι σῶν τέκνων καὶ μαργαρίτας κεκοσμημένη, Ἀναιρεθέντας Πατέρας, οὓς προσάγαγε ὡς πρέσβεις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ἦχος γ'.

Ὡς θησαυρὸν ἀληθῶς κεκτημένος, κῆπος τῆς Ἑδὲμ τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀγάλλεται καὶ χαίρει, γάννυται δὲ Λαύρα Ἰορδάνου, κατέχουσα τὰ σεπτὰ καὶ εὐώδη ὑμῶν λείψανα, τὰ χρυσοῦ λαμπρότερα καὶ λίθων ὄντως τιμίων τιμιώτερα, ἡμεῖς δὲ καυχόμεθα ἔχοντες ὑμᾶς ὡς θεῖους πρέσβεις.

Δόξα. Ἦχος β'.

Οἱ τὸ ταπεινὸν τριβώνιον εἰς βασιλικὴν ἀλουργίδα καλλωπίσαντες, σεπτοὶ Ὁσιομάρτυρες, τοῖς πανάγνοις αἵμασιν αὐτῶν, ἃ μανία ἀνόμων ἐξέχυσαν, περιφρουροῦσιν τοὺς πιστοὺς, τοὺς μετ' εὐλαβείας αὐτῶν τὴν θήκην τῶν λειψάνων προσπαύοντας καὶ ἱκετεύουσιν, ὅπως δοθεῖν αὐτοῖς πταισμάτων ἢ λύτρων.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ὁσιοάθλων χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα, κειμήλια εὐσεβείας, τῆς ἐγκρατείας φανοί, μυροθῆκαι θεῖαι τῆς ἀσκήσεως, ἀγάπης ἀδάμαντες, καὶ ὑάκινθοι πίστεως, οἱ στρατιῶται τῆς Χριστοῦ παρατάξεως, τὸ μαρτύριον καρτερῶς ὑπομείναντες· Λαύραν γὰρ Ἰορδάνιον φαιδρῶς ἐλαμπρύνετε, ἀσκητικοῖς ὑμῶν πόνοις καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος· Τριάδι αἰτεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις, Ὁσιοάθλων χορὸς, οἱ ἐν ἀσκήσει καὶ ἰδρῶσιν οἰκήσαντες τὴν ἔρημον Ἰορδάνου, εὐαρεστοῦντες Θεῷ, βιασται τῶν ἄνω καρτερώτατοι, τὴν βίαν καὶ ἄσκησιν τῆς σαρκὸς μετελλάξατε, τοῖς

μαρτυρίοις καὶ μελῶν ἐξαρθρώσεσιν, ἀναιρέσει δὲ τῆς ζωῆς ὑμῶν, Ἅγιοι· ὅθεν καὶ πρὸς οὐράνια σκηνώματα χαίροντες, ὁμοῦ μετέστητε πάντες καὶ Ἀσωμάτοις συνάδετε, Χριστῷ τῷ Σωτῇρι, τῷ εὐχαῖς ὑμῶν διδόντι ἡμῖν τὸ ἔλεος.

Στ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀλάϊς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει.

Χαίροι ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, λαμπруνομένη ὑακίνθοις τ' ἱρίτισιν, Ἀββάδων Ὅσιοάθλων περιφημίζουσα νῦν, φωταυγῶς χορείαν ἀπαστράπτουσαν, τὴν ὄντως πολίσασαν Ἰορδάνου τὰ πέρατα καὶ ὁμοψύχως πρὸς Θεὸν ἐνδημήσασαν καὶ εἰς εὐφορον γεωργήσασαν ἔρημον, δάκρυσιν κατανύξεως, ἰδρῶσιν ἀσκήσεως καὶ τῇ ἐκχύσει αἱμάτων ὑπὲρ Χριστοῦ, ὃν ἐπόθησεν· καὶ νῦν ἰκετεύει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη καὶ φιλομαρτύρων χορεῖαι συνέρχονται σήμερον καὶ συμφώνως τὴν μνήμην ὑμῶν τὴν ἁγίαν τιμῶσιν ἐν ἄσμασιν· αἰνοῦντες ὑμᾶς, Ὅσιομαρτύρων ὁμηγύρει ἁξίως χορεύοντας, Ἀγγέλων συνόμιλοι, Μαρτύρων ὁμότροποι καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρεσβεύετε Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ὡσπερ ὄασιν, Μάρτυρες Ὀσιόαθλοι, Ἰορδάνου τὴν ἔρημον γεωργήσαντες, Γερασίου ἐν Μονῇ στέφη ἄφθορα, τῆς ἀσκήσεως ὁμοῦ καὶ μαρτυρίου τοῦ φρικτοῦ εἰλήφασιν ἐκ τοῦ μόνου Ἀγνοθέτου· Ὃν ἄρτι ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύουσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. γ'.
Τὴν ὠραιότητα.

Βίον ἰσαγγελον πολιτευσάμενοι, τὴν ματαιότητα κόσμου ἐφύγατε καὶ Γερασίου τοῦ κλεινοῦ ὠκήσατε, ἀθλοφόροι, Λαύραν Ἰορδάνιον ἐνθα μὴναι ἀλάστορος, κάρας ἀπετιμήθητε, ὑμῶν αἷμα ἐκχέοντες· καὶ νῦν πρὸς τὸν Χριστὸν παρρήσια, αἰτεῖτε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τῆς ἀγνότητος Θεῖον κειμήλιον καὶ ἀγιότητος σκεῦος πολύτιμον, τὴν ἐν γαστρὶ τὸν Ποιητὴν βαστάσασαν ὑπὲρ λόγον, δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, ὡς ζωῆς ἡμῶν Ἄνασσαν, κόσμου δὲ τὴν σῶτειρα καὶ ἐχθροῦ τὴν ὀλέτειρα, πρὸς ἣν ἀναβοήσωμεν πίστει· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνου ποταμοῦ ρεῖθρα ἡγίασε Σωτὴρ, Βαπτισμῷ ἐκὼν λαβὼν, ὑπὸ Προδρόμου τοῦ κλεινοῦ,

τῆς δὲ ἐρήμου ἢ ψάμμος ηὐλόγηται αἵμασιν ὑμῶν,
 Ὅσιόαθλοι, ἅτινα φαιδρῶς, ὥς σεπτὴν προσφορὰν, τῷ
 Λυτρωτῇ ἐνέγκατε συμφώνως, πρὸς Ὁν γοργῶς
 ἐπετάννυσθε καὶ δυσωπεῖτε ἡμῖν δοθῆναι πταισμάτων
 λύσεις καὶ ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ πανάσπιλος ἀμνὰς καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὑπὲρ
 φύσιν γαλουχεῖ παντὸς τοῦ κόσμου Ποιητὴν καὶ ἐν
 ἀγκάλαις βαστάζει τὸν Κύριον· δεῦτε οὖν ἡμεῖς
 προσκυνήσωμεν Ταύτην, ὥς βροτῶν ἀγαλλίαμα καὶ
 ὥς ζωῆς αἰτίαν, βοῶντες ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ·
 Παρθέने, σῶζε τῇ Σῇ δυνάμει τοὺς προσφυγόντας τῇ
 σκέπῃ Σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'.
 Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανίοις τάγμασιν καταταγέντες, τοῦ Κυρίου
 πρόσωπον νῦν καθορᾶτε αὐτοψεῖ καὶ τὴν ὑμῶν χάριν
 νέμετε τοῖς προσκυνοῦσιν ὑμῶν θεῖα λείψανα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου πρόφθασον, Εὐλογημένη, καὶ
 βυθοῦ ἀνάγαγε τῶν χαμαιζήλων μου παθῶν εἰς Σὲ
 ἐλπίζω, ὁ δοῦλός Σου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ
 προστάτιδα.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον· *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
 τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.
Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ζ' ἐβδομάδος
τοῦ Λουκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· οὐδὲν
συγκεκαλυμμένον ἐστίν...

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων..

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ. *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τερπνότερον
τοῦ κόσμου ἡδονῶν λογισάμενοι, Ὅσοι, ἐν τῇ Λαύρᾳ
Γερασίμου συνήλθετε καὶ ἐξ αὐτῆς πρὸς οὐρανῶν
μετετέθητε, Περσικῇ βαρβαρότητι· καὶ νῦν ὡς
παρρησίαν κεκτημένοι, Χριστὸν ἱκετεύετε ὑπὲρ τῶν
τιμώντων ὑμᾶς.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ
ἡ ἀκροστοιχίς: *Ἀββάδας Ὅσιοάθλους ἄξιον εὐφημέειν.*
Ἐ(μμανουήλ).

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ εὐλαβῶς τοῖς θεόφροσι
Πατράσιν νῦν ἄρξομαι φθέγγεσθαι ἄσματα, τῆς
σαρκὸς αὐτῶν τοὺς πόνους ἀνυμνοῦντα καὶ τέλος
οὐράνιον εὐδαιμονίζοντα.

Βαφαῖς τὸ οὐράνιον καὶ θεῖον σχῆμα ἐνέβαψαν
αἱμάτων οἱ πάνσεπτοι Ὅσιομάρτυρες, οἱ τὴν ἔρημον

καὶ Λαύραν Γερασίμου σεπτοῦ οἱ πολίσαντες,
Πατέρες ἔνδοξοι.

Βαρβάρων τὴν ἔφοδον οὐκ ἐπτοήθησαν, Ὅσιοι τῆς
Λαύρας οἰκήτορες, οἱ θεοφώτιστοι, ἀλλ' ἀνδρεία τε καὶ
ζήλῳ πρὸς βασάνους φρικτὰς φαιδρυνόμενοι πίστει
συνέσπευδον.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρου συλλήψεως καρπὸν Πανάγιον τέτοκας,
Υἱὸν Σου καὶ Κύριον, ἄναρχον Λόγον Πατρός· Ὄν,
Ἀνύμφευτε, ἀπαύστως ἱκετεύεις ὑπὲρ τῶν ἀντίληψιν
ἐπιζητούντων Σου.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Δεσμούμενοι πίστεως τῷ τρόπῳ, Ἀββάδες
θεόφρονες, ὁμοῦ τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεως, ἀθλήσει
μετηλλάξατε καὶ αἰωνίου τέρψεως συγκληρονόμοι
γεγόνετε.

Ἀγάπη Χριστοῦ ὀχυρωθέντες, βαρβάρων Περσῶν
ἐπιδρομὴν οὐδόλως ἐφοβήθητε, ἀλλὰ χαρᾷ ἐλόμενοι,
ἀθλητικὰ πρὸς σκάμματα τῆς ἄνω δόξης ἐτύχετε.

Σταυρὸν ὑμῶν αἶροντες ἐπ' ὤμων, ὀπίσω ἐδράμετε
Χριστοῦ καὶ Τούτῳ συνεσταύρωσθε, Ἀββάδες
Ὅσιοαθλοὶ, διὸ ὑμῶν τὰ λείψανα βρῦει ἀφθόνως
ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ὅλκας τῶν σωθῆναι βουλομένων, ὁδήγησον γένος
τῶν βροτῶν, ἐπὶ ὁδὸν ἀπάγουσαν πρὸς σωτηρίαν,

Ἄχραντε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰ θήρατρα τῇ Σῇ δυνάμει
κατάστρεψον.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἐξω ζήσαντες, Πατέρες, κόσμου, ὠκειώθητε τοῖς
οὐρανίοις καὶ ὡς γῇ καλὴ καὶ πίουσα στάχυας τοὺς
καλλικάρπους ἐκαρποφορήσατε καὶ εἰς βασάνους τὴν
σάρκα ἐθέσατε· οὕτως Ἅγιοι ψυχὰς ἡμῶν ἀνεπέμψατε
πρὸς πόλον, συστοιχία πολυθαύμαστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μέγα ἔρεισμα τῆς σωφροσύνης, βάσις ἄσειστος ἡ
τῆς ἀγνείας, παρθενίας τὸ εὐῶδες θυμίαμα, τὴν
Θεοτόκον Μαρίαν ὑμνήσωμεν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ζωῆς
τὴν κυήσασαν· χαίροις, κράζοντες, Παρθένε
Θεοχαρίτωτε, ἐλπίς Χριστιανῶν καὶ περιτείχισμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Συντριβόμενοι ταῖς κάραις μεληδὸν
συγκοπτόμενοι, συσφαγιασθέντες Λαύραν τὴν ὑμῶν
ἀνεδείξατε θυσιαστήριον θεῖον καὶ πανίερον καὶ τοῦ
Πνεύματος κατοικητήριον ἄριστον.

Ἱερῶν ὑμῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει, ἰσάγγελοι,
Λαύραν Γερασίμου τὴν ἐν Ἰορδάνῃ ἀστράπτουσιν τῷ
φωτισμῷ Παρακλήτου ἀνεδείξατε, Ὁσιόαθλοι, ἡμῶν
ικέται πρὸς Κύριον.

Ὁλοκαύτωμα Τριάδι προσηνέχθητε εὖοσμον καὶ
ἐχθροῦ μανίαν, γνώμη στερρότατη καθείλετε καὶ πρὸς

οὐράνιον δόξαν μετετέθητε εὐφραινόμενοι, σὺν Ἀσωμάτοις Δυνάμεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀχλυώδους τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ ῥύσαι, Δέσποινα, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην μητρικῶν πτερύγων Σου σπεύδοντας καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας καὶ θαυμάζοντας τῶν δωρεῶν Σου τὸ πέλαγος.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Θλιβόμενοι σήμερον καὶ ἄλγοντες ἐπαύριον, ἐν τῷ οὐρανῷ συνευφρανθῶμεν, ἔλεγον ὅτε Περσῶν ἀνόμων πληθὺς ἐπ' αὐτοὺς ἐπέπεσεν σφοδρῶς οἱ Ὅσιομάρτυρες, Ἰορδάνου οἰκήτορες.

Λυσσώδεις ἀλάστορες, ξιφήρεις ἐπαΐσσοντες, τοῖς ἁγιολέκτοις Λόγου ἄρναις, πυγμαῖς καὶ σπάθεσιν ἐθανάτωσαν, ἔπειτα ἀνέδειξαν ὑμᾶς τῆς ἀλήκειου τέρψεως κληρονόμους, θεόθυτοι.

Ὅσιων συμμετοχοί, Μαρτύρων ἰσοστάσιοι ὤφθητε, Πατέρες θεοφόροι, πρῶτον τηροῦντες ἀσκητικὴν ἀγωγὴν εἴτε δὲ γευσάμενοι σφαγὴν καὶ κατεπειγόμενοι πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρλαμπρε Δέσποινα, μαῦγαῖς ταῖς τῶν χαρίτων Σου, τὰ ἐν ἁμαρτίαις σκοτισθέντα ψυχὴν καὶ νοῦν μου Σὺ καταλάμπρυνον, Μήτηρ γὰρ φωτὸς τοῦ τῆς ζωῆς, πέλεις, Ἀπειρόγαμε, καὶ ἡμῶν ἡ βοήθεια.

Ῥδὴ σ'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Στοιχοῦντες, τάγμα πολυάθλον, τὸν Θρόνον τοῦ Δεσπότη οὐ παύεσθε ὑπὲρ τῶν ἄθλησιν ὑμῶν τιμώντων ἐκάστοτε ἐκδυσωπεῖν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀγγέλων βίον ἐν σώματι μετήλθετε, Ἀββάδες πολυάθλοι, ὅτε ἡ ἄνομος Περσῶν ἐνέσκυψε φάλαγγα· διὸ ὑμῶν παλαίσματα μακαρίζομεν.

Ξηρὸν ἐρήμου καὶ ἄγονον ἠρδεύσατε δακρύων τοῖς νάμασιν Ὅσιομάρτυρες καὶ ὡς στρατὸς θεοσύλλεκτος μαρτυρικῶ τῷ τέλει συνεξελλάμψατε.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτης πόθῳ προσέρχομαι τῇ θεῖα Σου εἰκόνι, Πανάχραντε, καὶ κατασπάζομαι σεπτῆς μορφῆς Σου τὸ ἔκτυπον, ἐπιζητῶν παισμάτων μου ἀπολύτρωσιν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τοῦ Παραδείσου ἄνθη εὖοσμα τιμήσωμεν καὶ Παρακλήτου σκεύη τίμια ὑμνήσωμεν, θείας Λαύρας Γερασίμου Ἰορδανίτου τοὺς Ἀββάδας, οἱ ποικίλοις τρόποις ἤθλησαν καὶ Περσῶν ἐπιδρομῇ συνανηρέθησαν, πρὸς οὓς κράζωμεν· χαίροις, Ἅγιον σύστημα.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι ἐν τῷ βίῳ καὶ ὡς ἄσαρκοι τρόπῳ, τὴν Λαύραν Ἰορδάνου κατώκουν καὶ νοῦν πρὸς δυσεπίβατα ὕψη ὁμοῦ ἀνυψώσαντες, ἀσκητικῶς

ἔκλιναν ταῖς κεφαλαῖς τοῖς σπάθεσιν, διὸ ἡμεῖς
βοῶμεν ταῦτα·

Χαίρετε, θεῖοι Χριστοῦ ὀπλίται·

χαίρετε, πάντων ἡμῶν προστάται.

Χαίρετε, ὀρδῶν ἀπίστων τὰ θύματα·

χαίρετε, σεπτῆς ἐρήμου βλαστήματα.

Χαῖρε, ὅμιλε θεόλεκτε θεοφόρων ἀσκητῶν·

χαῖρε, σύλλογε θεοπέσιε Παραδείσου βιαστῶν.

Χαίρετε, τῶν Ἀγγέλων ἱεροὶ συμπολίται·

χαίρετε, τῶν δαιμόνων τῆς μανίας ἐνοστᾶται.

Χαίρετε, θύματα ἐλλογώτατα·

χαίρετε, κρίνα τὰ εὐφδέστατα.

Χαίρετε, κάτοικοι οὐρανίων·

χαίρετε, σύσκηνοι τῶν Ἀγίων.

Χαίρετε, Ὅσιοι Μάρτυρες.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων
Ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου
τοῦ Ἰορδανίτου ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναιρεθέντων, ἐν ἔτει
χιδ' (614).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐπόθησαν ἡδέα καὶ τερπνότητα,
Ὁσιομάρτυρες, ἀλλὰ τῷ πόθῳ Χριστοῦ μεθέξει

θεούμενοι ἐπολιτεύθησαν, ὥσπερ ἄσαρκοι, διὸ εἰς τὰ οὐράνια ἀφηρπάσθησαν ἐξαίφνης.

Νίκην ἤρατε κατὰ τοῦ κόσμου ἄρχοντος, καταφρονήσαντες σαρκὸς φθαρτὸν εὐκλεεῖς, καὶ εἷς ὄντες πνεύματι ποικίλοις σώμασιν ἀνηρέθητε καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα ἐνεδύθητε συμφώνως

Ἐτηρήσατε δεσμὸν τῆς ἀδελφότητος, Ὅσιομάρτυρες, συνασπισμὲ ἀρράγες, καὶ σπάθην ὑπέστητε τῶν μαιφόνων χειρῶν καὶ ἀντάλλαγμα στεφάνους συνεστέφθητε τῇ χειρὶ τοῦ Ζωοδότου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερένδοξε, Παρθένε Παναμώμητε, βροτῶν ἰατεῖρα, τῶν χαμαιζήλων παθῶν ψυχὴν μου ἰατρευσον, ἵνα δοξάζω Σε ὁ ἱκέτης Σου, Χριστιανῶν τὸ καύχημα καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὤδὴ η' . Παῖδας εὐαγεῖς.

Φέροντες ὀδύνας, Ἰορδάνου λειμῶνος τοῦ μυριπνόου ἄνθη εὖοσμα, νέον ἐνεδύσασθε ἔνδυμα λαμπρότητος, ἀναψυχὴν εὐράμενοι ζωὴν αἰώνιον, γλυκύλαλοι τοῦ ἔαρος σπίγγοι, ὅθεν προσκυνοῦμεν λειψάνων ὑμῶν θήκην.

Ἦραν νίκης σύμβολα Πατέρες σεπτοὶ, κατ' ἐχθροῦ ὀρδὴν τὴν βάρβαρον τοῦ ὑποκινήσαντος, καὶ γὰρ κατεφρόνησαν κόσμου ματαιότητα καὶ ὥς τρυφὴν τοῦ αἵματος ἔκχυσιν βλέποντες συνέσπευδον φρικτῶ μαρτυρίῳ· ὅθεν προσκυνοῦμεν λειψάνων τούτων θήκην.

Μάρτυρες Χριστοῦ σὺν τοῖς Ὅσιοις, ψυχὰς ὑπεδέχθησαν ὑμῶν ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες ἐόρτια μελίσματα καὶ ὁμαδὸν συνήδετε εἰς οὐρανίους μονάς· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐμπλησον, Ἀγνή Παρθενομήτορ, ψυχὴν μου φωτὶ ἐπουρανίῳ Σου, σκότος ἀπελαύνουσα τοῦ δενοῦ ἀλάστορος καὶ φωτοφόρον ὅλον με τῇ μεσιτείᾳ Σου ἀνάδειξον, Ἁγία Παρθένε, ἵνα Σὲ δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Εἴ καὶ τὰ ὑμῶν ὀνόματα ἄγνωστα, ἀλλὰ ἐγράφη αὐτὰ βίλβῳ τῆς ἀλήκτου ζωῆς καὶ γὰρ ζωὴν τὴν πρόσκαιρον ὑμεῖς ὠνήσατε, ὑπὲρ ὄντως πολυτίμου μάργαρος, Ἰορδάνου τῆς Λαύρας ἐντρύφημα.

Ἰασιν ψυχῶν, σωμάτων δ' ἀνάρρῳσιν ὑμεῖς χαρίζετε διὰ τῆς προσψάυσεως σεπτῶν λειψάνων, ἄρρητον ἀποπνεόντων ὁσμὴν, ἐν ἐσχάτοις ᾗ ἡμεῖς ἀνεύραμεν προμηθεῖα ὑμῶν, Ὅσιόαθλοι.

Νῦν ἡ φωταυγὴς καὶ θεία ἐπέλαμψεν μνήμη ὑμῶν, θαυμαστοί, πάντας ἡ συνάγουσα πρὸς ὑμνωδίαν τοὺς φιλομάρτυρας καὶ φιλοσίους μέλποντας τὰ κατορθώματα, ἄθλους, πόνους καὶ φρικτὴν ἀναίρεσιν, συμμαχία σεπτὴ καὶ φωτόμορφος.

Θεοτοκίον.

Ἰλεος γενοῦ ἐμοὶ τῷ τεκνίῳ Σου, παρακαλῶ Σε θερμῶς, Μῆτερ Ἀειπάρθενε καὶ ἐν τῇ ζάλῃ τοῦ βίου πρόφθασον τὴν τεθλιμμένην δίδαξον ὁδὸν πορεύεσθαι καὶ τὴν κάμψιν τοῦ ἐμοῦ φρονήματος τῇ πολλῇ Σου ἀγάπῃ ἀνόρθωσον.

Ἑξαποστειλάριον. Τὸν οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοῦ Παρακλήτου τὴν δρόσον ἐνσταλαχθεῖσαν καρδίαις τῆς ἁμαρτίας τὴν φλόγα κατεμαράνατε πάντες καὶ μαρτυρίῳ πρὸς πόλου συμμετετέθητε δόξαν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῶν Μαρτύρων ἐλπίδα καὶ τῶν Ὁσίων καλλονήν, τῶν Μοναστῶν τὴν προστάτιν καὶ τῶν μιγᾶδων ἁρωγὸν, Θεοῦ Μητέρα Ἁγίαν ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες ὑμῶν, πολὺαθλοι· πυγμῶν γὰρ καὶ ῥοπάλων καὶ τοῦ ξίφους γευθέντες, βιαίου τε θανάτου, ὡς λογικὰ ἱερεῖα προσήχθητε, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι, Ἦν ἐκτενῶς δυσωπεῖτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἐπισταζόμενοι αἵμασιν, Ὁσιόαθλοι, καὶ ἀπηνεῖμανία τῶν βαρβάρων κοπέντες ἀνήλθετε πρὸς πόλον

ἀμελλητί, θεοσύλλεκτε ὄμιλε, καὶ συχορεύετε ἄρτι περιφανῶς σὺν Ἀγγέλοις τε καὶ Μάρτυσιν.

Τοῦ Ἰορδάνου ἡ Λαύρα νῦν ἡ παλαίφατος, πανηγυρίζει μνήμην τὴν ὑμῶν, ἀθλοφόροι, καὶ λάρνακα λειψάνων ὑμῶν πλουτεῖ, ἥ προσπίπτει κραυγάζουσα· ἐπιδρομῶν ἀλλοτρίων καὶ συμφορῶν ἐκλυτρώσατε, πανεύφημοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἐν πόλῳ πατρίδος τῷ πόθῳ κατατρωθέντες ταῖς ψυχαῖς, ἐκ χωρῶν διαφόρων συνήχθητε Γερασίμου τοῦ Ὁσίου τῇ Λαύρᾳ· καὶ ὡς δίκαιοι Πατέρες τῇ φροντίδι ὑμῶν Ὑψίστῳ ἀνέθετε· ὅθεν καὶ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας ἐλάβετε, ὑποστάντες στερρῶς Περσικὴν ἱταμότητα μεληδὸν συγκοπτόμενοι, τεμνόμενοι κάρας, πικρὰς βασάνους φέροντες, ἀπηνῶς θανατούμενοι· διὸ καὶ ἡμεῖς συμφώνως γεραίροντες ὑμῶν τοὺς θεῖους ἄθλους, αἰτούμεθα ἱλασμόν ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Πατέρων θεῖος χορός, οἱ αἱμάτων ρεύσει Γερασίμου σεπτὴν Μονὴν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ πληρώσαντες καὶ ἄρτι πλουτεῖτε τοῖς λειψάνοις ὑμῶν, μακάριοι.

